

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
PROSINEC 2023** ROČNÍK XXIV.** ČÍSLO 12

SILVESTROVSKÁ PŘÍLOHA

Citát inspirující:

**Ještě se nenarodil tak blbej autor, aby si nenašel
ještě blbějšího čtenáře!**

Sigi Bigstain

**Václav FRANC
DETRITI**

**Non sei vergine da molto tempo
La nostra domenica in Paradiso
Si arrampica in cima
Riesco a malapena a riprendere fiato
Abbandonare?**

Dopotutto non sono Baba

(překlad do italštiny Marcela Kubovová)

FRANC ASPIRUJE NA NOBELOVU CENU

V prosinci 2023 se na italském knižním trhu v rámci Festival del Libro a Roma objevila útlá sbírka poezie řehečského rodáka Václava France *Miniature* (v českém originále *Miniatury*). Překlad připravila v nakladatelství *Libriitaliani* Marcela Kubovová, italská překladatelka slovenského původu.

Zdánlivě zanedbatelná sbírka vyvolala na italském knižním trhu revoluci. Zájem o Francovu knihu se dá snad částečně přirovnat k pamětem Pavarottiho, které vyšly v roce 1994 (autor Eve Ruggieri), ale i tohle srovnání pokulhává na obě nohy. Ještě do Vánoc muselo nakladatelství *Libriitaliani* udělat dva dotisky v nákladech řádově statisíc kusů a ještě toto mimořádné opatření nestačilo nasytit italský trh. Překladatelka Kubovová našemu listu řekla: „*Francova poezie je nesmírně kvalitní, o tom není pochyb, ale takový mimořádný zájem jsem nečekala!*“

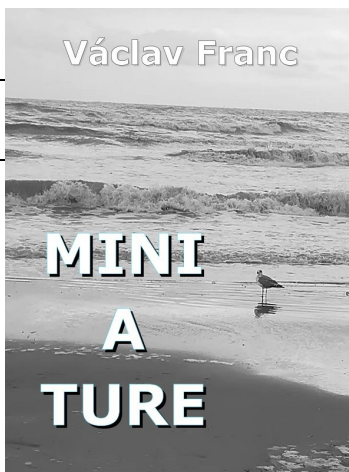
Italský úspěch přinesl zájem o překlady do dalších světových jazyků. Milan Hrabal připravuje vydání v lužickosrbštině, sbírka by měla vyjít v lednu 2024 v Budyšině v nákladu 200 000 výtisků (viz ukázka z chystané sbírky v lužickosrbštině):

Rozpadanki

Knježna dawno njejsy
Naju njedzele w paradizu
Stupanja na wjeršk

Lědma za dychom hrabam
Wzdać so?
Njejsym tola Baba

Zeserbščil: Milan Hrabal, Warnočicy 10. 12. 2023



Připravuje se vydání v angličtině a francouzštině. Do řečtiny chystá překlad Věra Jaklová- Klontza (viz ukázka):

Συντρίμια

Δεν είσαι παρθένος εδώ και πολύ καιρό
Η Κυριακή μας στον Παράδεισο
Σκαρφαλώνει στην κορυφή
Μετά βίας παίρνω την ανάσα μου
Παραιτούμαι?
Δεν είμαι ο Μπάμπα τελικά

Syntrímmia

Den είσαι parthénos edó kai polý kairó
I Kyriakí mas ston Parádeiso
Skarfalónei stin koryfí
Metá vías páirno tin anása mou
Paraitóúmai?
Den είμαι o Bámpa teliká

Zajímavostí je, že kniha v příštím roce vyjde i ve Vietnamu. Prodavač Hoang nám na tržnice řekl: „Dostala se mi do ruky sbírka poezie Václava France. Četl jsem si v ní, když zrovna nechodili zákazníci a řekl jsem si, že s ní musím seznámit i zájemce o poezii u nás doma ve Vietnamu, neboť něco tak mimořádného jsem dosud nečetl!“ A tak vznikl překlad do vietnamštiny (viz ukázka).

mảnh vụn

Bạn đã không còn trình trong một thời gian dài
Chúa nhật của chúng ta ở thiên đường
Leo lên đỉnh
Tôi gần như không thể thở được
Bỏ cuộc?
Rốt cuộc tôi không phải là Baba

Slovenští přátelé si na Martinské poetické jeseni zavtipkovali a proročkovali Francovi, že pokud sbírka vyjde i v maďarštině, tak France Nobelovka nemine. Tato slova pronesla Táňa Sivová a vidíte, již v březnu v Budapešti vyjde Francova kniha v překladu Imricha Fuhla (viz ukázka):

Törmelék

Régóta nem vagy szűz
Vasárnapunk a paradicsomban
Felmászik a csúcsra
Alig kapok levegőt
Felad?
Mégsem vagyok Baba

Co říci závěrem? Pokud již tentokrát zůstanou porotci ve Stockholmu hluchí a slepí, tak opravdu nevím, co se stane, neboť mnohá města zaplaví davy demonstrantů, kteří budou požadovat udělení Nobelovy ceny pro France. Vezmou si toto porotci na svědomí? Věřím, že spravedlnost nebude slepá a koncem roku 2024 konečně Václav Franc převezme právem Nobelovu cenu za literaturu, podotýkám, že po Jaroslavu Seifertovi to bude teprve druhý český básník, takto oceněný!

Vítězslav Ne Zvál

P.S. Do polštiny sbírku přeložila Věra Kopecká.

Gruz

Już dawno nie byłaś dziewicą
Nasza niedziela w raju
Wspina się na szczyt

Ledwo mogę złapać oddech
Poddać się?
W końcu nie jestem Babą

TESLÍKOVY KOZOJEDY

V závěru letošního festivalu Šrámkova Sobotka se mezi účastníky ztrhla diskuse o tom, proč může mít Fráňa Šrámek svůj festival, zatímco ostatní autoři festival nemají.

Nejvíce se do diskuse zapojovali Václav Teslík a Václav Franc.

Franc se dožadoval pořádání Francovy Řehče, ale Teslík mu oponoval. „Ty máš aspoň Řehčskou slepici,“ rozčiloval se kozojedský bard, „ale co mám já? Prd!“

Jenže v roce 2024 může být všechno jinak, protože kozojedské zastupitelstvo na své prosincové schůzi jednalo o možnosti pořádání festivalu na počest zdejšího významného občana. Starostka Kozojed Dagmar Příbylová nám po zasedání rady řekla: „O pořádání Teslíkových Kozojed uvažujeme již několik let. Dokonce již v roce 2020 se měl konat jakýsi nultý zkušební ročník, ale přišel covid. Letos jsme se k této myšlence opět vrátili a musím říct, že má podporu nejen zastupitelstva, ale i moji.“

Podle plánů místních radních by se 1.ročník Teslíkových Kozojed měl konat na přelomu dubna a května

Jak se k celé myšlence staví sám Václav Teslík? Přímou se nechtěl vyjádřit, ale nakonec přece jen pronesl tato slova, citujeme: „*Všichni mi lhali, všichni mi lhali, blázna si ze mne dělali. Předě mnou citem se rozplývali, za zády se mi vysmáli.*“

Příští zasedání kozojedských zastupitelů se bude konat v lednu, kdy by mělo padnout definitivní rozhodnutí, o kterém vás budeme včas informovat.

František Gell (nezávislý za NER)



SOCHAŘ VESELÝ MUSÍ V DŮCHODU PRACOVAT

Seškrtání důchodů vládní koalicí značně zasáhlo již tak napjaté rozpočty důchodců, takže známý hořický sochař a básník si musí přivydělávat na poště. Náš fotoreportér jej zastihl právě ve chvíli, kdy vybírá poštovní schránku.

Skutečně nemá to lehké, jak si sám posteskl: „*Když jsem konečně našel nějaké zaměstnání, tak začalo propouštění i u pošty! Mám prostě pech!*“



Veselý chystá i nová básnická díla, jejichž prodejem by chtěl vylepšit napjatý rodinný rozpočet. „*Ano, práce na poště mě inspiruje,*“ přiznal. „*Chystám například sbírku **Pugét z pověstí poštovních**, jedná se o sbírku 13 skladeb inspirovaných lidovou slovesností poukazující na hodnotu současných mezilidských vztahů. Sprostá slova jsou vytečkovaná, takže některé básně jsou kromě názvů v podstatě jen samé tečky. Například v básni Podvodník, kde se ze zákazníka stane tzv. šmejd, který důchodcům prodává hrnce, jsou jen dvě slova spisovná.*“

Asi nejlepší básni ze sbírky se jeví balada *Pohlednice*, ve které se matka bojí doručení diskreditující pohlednice, ale pošťáčka ji přinese domů právě v poledne, když se dítě moří s úkoly a manžel se vrací předčasně domů s otázkou na rtech: Čí je to dítě?“

Ani jako sochař Petr Veselý nezahálí, připravuje sochu poštovního holuba v nadživotní velikosti. „*Jen mám strach, aby na něj holubi nekáleli,*“ postěžoval si v dnešní době, kdy ne jeden pomník vzal za své.

eR. Ben

Z NOVÝCH KNIH JIČÍNSKÝCH AUTORŮ aneb ŘEKNI MI, CO SI PŘEČTEŠ

Již tradičně po Novém roce přicházejí jičínští literáti s řadou nových knižních titulů, které obohatí nejednu knihovničku. Zároveň přidělají práci studentům, kteří se o nich budou muset učit.

Plodný Václav Franc přichází s novelou ***Ostře sledované mraky***. Děj se odehrává na jedné malé observatoři kdesi v horách, kde během druhé světové války slouží mladý meteorolog Milan Srna, zamilovaný do mraků, ale i do nedostupné kolegyně sloužící v jiné observatoři na druhém konci republiky. Jejich platonická láska a Milanova sexuální nezkušenost přece jen přináší první náznaky naděje, když observatoř navštíví kontrola z oberlandrátu a zjistí, jak je to s Milanovou sexuální orientací.

Román ***Kladivo na výtržnice*** je obsáhlá próza Ilony Pluhařové zavádějící čtenáře na blíže nespecifikovanou střední školu někde na Jičínsku, kde nastupuje mladý učitel Jindřich Bublík. Má problémy s udržením kázně ve třídě, a tak sáhne k používání zakázaných prostředků. Kladivo v názvu je vlastně jen symbolem ukazovátko, kterým trestá studentky a vynucuje si jejich odpovědi. Vystrašená starostka se dozvídá z anonymního udání o počínání mladého učitele a povolává inspektora Ignáce Zlosyna, aby celou záležitost prošetřil a viníky potrestal. Jenže u Zlosyna se projevují sadistické praktiky a souznění s učitelem Jindřichem Bublíkem dovede střední školu do absurdní situace, kdy sám Zlosyn finguje hlášení na ministerstvo. Obviní nakonec některé učitele, kteří nesouhlasí s brutálními metodami na škole. Sama starostka je vyslýchána a nakonec i ona, když zjistí, že se jí některé praktiky líbí, finguje hlášení na kraj, když se zamiluje do mladého pohledného Bublíka, neboť je fyzicky zdatný vzhledem k aprobaci Tělesná výchova – Branná výchova. Zdá se, že situace musí vyústit v tragické finále, když krásná pomocná kuchařka Zuzana začne o Bublíka bojovat se starostkou ženskými zbraněmi.

S fantasy prózou přichází Dana Beranová ve své nové knize ***Účastníci nájezdu***. Zavádí čtenáře na staré přímořské letovisko,

kteře je obléháno nepřátelským vojskem. Mladá čarodějnice Pamela využívá svoje kouzla, aby zaujala zkušeného bojovníka Maxe, stojícího v čele zástupu dobyvatelů letoviska. Podkoní Karel a další bojovníci Ignác a Oskar se postupně seznamují s novým prostředím a věří, že letovisko hladce dobudou, ale i domorodci mají svoje kouzla a čary, neboť v letovisku vládnou dvě staré čarodějnice Helga a Šarlota a s nimi svádí boj plný kouzel a intrik mladá Pamela. Jak dopadne nájezd, když ani jedna strana nechce ustoupit. Střetu nelze zabránit a pláž je brzy posetá množstvím bojovníků. Jenže někdo má zázračný lektvar, který jednu z nesvářených stran přece jen dovede k vítěství. V závěru Pamela promlouvá se svojí kolegyní Šarlotou a nad mořem se ozývá zpěv straky.

Jak už zaznělo v předchozím článku Petr Veselý vydává sbírku *Pugét z pověstí poštovních* a Václav Franc pokračování jeho *Slizských písní*.

Tvorbu pro děti zastupuje pohádková knížka *Mášenka* od Pavla Velešovského. Je to klasická knížka nejen pro malé čtenáře o malém nezbedném děvčátku. Nejprve se dozvíme, jak Mášeňka roste, jaké jsou její první krůčky a jak objevuje svět – především svými zoubky. V dalších kapitolách si potom přečteme, jak je složité vyfotit malou slečnu, která neposadí. Autor však vymyslel a i čtenáři nabídl několik pohádek pro malé holčičky i chlapečky. Velešovský je i autorem obrázků a fotografií.

Zřejmě nejvýznamnějším dílem je dvoudílný román Ilony Pluhařové *Rozmarné léto* a *Konec starých časů*. V první části líčí autorka bezstarostný život o prázdninách na jedné plovárně v Čechách, kde nepotká ani jednoho studenta či studentku. V druhé části vzpomíná na krásné časy letních prázdnin v konfrontaci se stereotypním životem ve školní budově. Pluhařová nám prozradila, že chystá ještě třetí část. Trilogie bude završena dílem *Útěk do Budína*, kdy vyčerpaná učitelka utíká ze školy tam, kam nesahá moc ředitele školy a nedosáhne hluk školních chodeb.

Věřím, že si každý čtenář vybere z hodnotné literatury jičínských literátů.

Sig Natura

INZERCE

Prodám námět na telenovelu z mexického prostředí (312 dílů), levně. Upřednostňuji rychlé a diskrétní jednání. Zn.: Esmerald.

Mladým básničkám nabízím individuální konzultace a pomoc při práci s textem i bez. Nejlépe ve večerních a nočních hodinách.

Zn.: Mám bohaté zkušenosti!

Naše firma FOFR hledá autory románů, kteří dokáží napsat několikasetstránkový román v deseti větách, aby neunavovali čtenáře. Zn.: Čas jsou peníze!

Vážení autoři, přestaňte blbnout a začněte dělat něco užitečného. Přijďte se podívat k nám do prodejny a snad dostanete rozum až uvidíte ty stohy knih, které nikdo nechce. Zn.: Prodavačky z výprodeje!

DEMENTI

Potěšilo mě, že si Václav Franc v silvestrovské Kobře 2022 povšiml drobné epizodky našeho rodu, nicméně má v příspěvku pár drobných omylů - prababička se jmenovala Jana, Haška poznala ve Vyškově v koloniálu, kde si ona kupovala koření, hrách a kroupy a Hašek tabák do dýmky, přičemž se znovu, naprosto a zcela nečekaně, potkali pak začátkem prosince na Žuráni při zapalování napoleonských ohňů. Rekonstrukce bitvy se prý Hašek nechtěl již účastnit, protože měl jakési divné trauma z Ruska, kde nějak dělal starostu či co, tak se pak skutečně vypravili do nočního Brna...

A dál si už prababička nevzpomínala, co se dělo, protože už v putyce U svatých to přehnala s kontušovkou. Každý rok začátkem prosince tam totiž na prababičku stále vzpomínkově připíjím.

Redakci zaslal Jan Lipšanský,
údajný pravnuke Jaroslava Haška

OCENĚNÍ ČTENÁŘŮ – PŘEČTI FRANCE

Řehečská knihovna Václava France ocenila čtenáře v soutěži **Přečti France**. Soutěž probíhala v průběhu celého roku 2023 a každý čtenář po přečtení knihy Václava France získal speciální kupón, zároveň musel zodpovědět kontrolní test, aby se prokázalo, zda knihu opravdu přečetl. No a ti čtenáři, kteří přečetli nejvíc knih, převzali před vánočními svátky z rukou Václava France zajímavé ceny.

Jedním z nejpilnějších čtenářů byl Jiří Šandera z Milonic. Našemu redaktorovi přiznal, že některé knihy četl i několikrát: „*Třeba Dvakrát vrtej a jednou trhej*, to jsem četl šestkrát, vždycky když mě chytl šestka vlevo nahoře!“

Absolutní vítězka soutěže paní Alžběta Z. bohužel na snímku chybí, neboť se nemohla zúčastnit slavnostního předávání ocenění. Jak nám sdělili rodinní příslušníci, četla France tak náruživě, až musela vyhledat pomoc na zdejší psychiatrické klinice docenta Františka Kafky, kde je hospitalizována.



Na snímku ocenění čtenáři s Václavem Francem.

ZAMYŠLENÍ NAD TVORBOU JOSEFA ŠKVORECKÉHO **aneb** **OTEVŘENÝ DOPIS ROTNÉHO MAŇASE**

Odhodlal jsem se napsat toto zamyšlení nad známých a zfilmovaným románem Josefa Škvoreckého *Tankový prapor*, abych uvedl řadu věcí na pravou míru.

Jmenuji se Alois Mañas a jsem rotným v záloze. S Josefem Škvoreckým alias Danny Smiřickým jsem pobýval na základní vojenské službě v letech 1950 až 1952 ve vojenském prostoru Kobylec. Potud má Škvorecký pravdu, ale následně se v řadě věcí rozchází s pravdou. Nakonec i v kapitole, kdy popisuje moje vzorné provedení teoreticky řešit situaci na frontě s tankem Sherman, ale zcela záměrně mlží a uvádí nepravdy, když popisuje situaci na bojišti Větrnice, kde jsem údajně ohrozil velitelské stanoviště neukázněnou střelbou. Opak je pravdou, já patřil k nejlepším střelcům roty, i přes jedenáct dioptrií, zatímco Smiřický si neustále čmáral něco do svého sešitku, snad náměty budoucích románů, nedával pozor, tak já dosahoval výborných výsledků. Také do vojenského časopisu *Pěst lidu* jsem nepsal já, ale sám Smiřický, dokonce si pamatuji jednu básničku, kterou Smiřický napsal na WC naší roty, cituji:

*Chtěl bych tě potkat na tankodromu,
ve vřavě boje, u sta hromů,
v palbě kanónů a děl
orgasmy by nám každý záviděl!*

Ne já, ale Smiřický byl degradován před sovětským poradcem. Byl tím tak zasažen, že se chtěl zastřelit, ale nakonec prchl za Janinkou, manželkou kapitána Pinkase. Za opuštění posádky vyfasoval jednadvacet ostrých v posádkovém vězení.

Ani osud majora Borovičky není popsán podle pravdy. Major Borovička pracoval dlouhá léta ve vysokých vojenských funkcích a i přes svůj vysoký věk 110 let působí dodnes jako odborný poradce na ministerstvu. Vše, co jsem napsal, je pravda! Tak přísahám!

Rotný Alois Mañas, tč. v záloze

Václav Franc Levandule

Dal jsem si do škatule
trs květů levandule.

Že byla úzkolistá
je ze mě humorista.

Levandule dělá divy
má účinek povzbudivý!

Silvestr je tady a médiích se objevuje řada zvláštních zpráv nebo je to jen fake news? Posuďte sami.

Řehečští vědci zjistili, že letos podle řehečského kalendáře připadá Silvestr na 28.prosince, psali o tom v Pokrocích v dějinách především paní Hermína Samková, takže Řeheč bude slavit dříve (chlebíčky, šampaňo atp.) a na Silvestra si půjdeme brzy lehnout.

Řeheč jde příkladem a je stále vepředu. Takže už neplatí, že nejdříve oslaví příchod nového roku obyvatelé tichomořského atolu Kiritimati, který je součástí ostrovního státu Kiribati. Ostrované díky své poloze tradičně slaví Nový rok jako první na planetě. Půlnoc u nich je v 11:00 SEČ 31.prosince, ale letos budu druzí za Řehčí!

Věžní hodiny na Velkém náměstí v Řehči již odpočítávají poslední hodiny starého roku!

SILVESTROVSKÁ KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Příloha čísla 12/2023. Ročník 24. Číslo 12. Prosinec 2023.

(5.prosince 2023)

**INFORMACE ZE SILVESTROVSKÉ KOBRY
NEBERTE VÁŽNĚ!**